

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 95, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
- Παράβαση του άρθρου 26, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα, και/ή του κανόνα 1, παράγραφος 1, στοιχείο δ', σε συνδυασμό με τον κανόνα 3, παράγραφοι 2, 3 και 5, του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95 της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1995, περί της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 40/94 του Συμβουλίου για το κοινοτικό σήμα·
- Παραβίαση της γενικής αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και των αρχών της ασφάλειας δικαίου και της χρηστής διοικήσεως (περιλαμβανομένης της τηρήσεως της υποχρέωσης αιτιολογήσεως)·
- Παράβαση του άρθρου 94, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
- Παράβαση του άρθρου 41, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Προσφυγή-αγωγή της 11ης Μαΐου 2020 — Westfälische Drahtindustrie κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-275/20)

(2020/C 247/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες-ενάγουσες: Westfälische Drahtindustrie GmbH (Hamm, Γερμανία), Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. KG (Hamm) και Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. KG (Iserlohn, Γερμανία) (εκπρόσωποι: O. Duys και N. Tkatchenko, δικηγόροι)

Καθής-εναγόμενη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι προσφεύγουσες-ενάγουσες (στο εξής: προσφεύγουσες) ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει το από 2 Μαρτίου 2020 έγγραφο της Επιτροπής με το οποίο η Αναπληρώτρια Γενική Διευθύντρια Προϋπολογισμού της Επιτροπής ζήτησε από την πρώτη προσφεύγουσα να καταβάλει στην Επιτροπή το ποσό των 12 236 931,69 ευρώ
- κατά συνέπεια, να διαπιστώσει ότι η Επιτροπή οφείλει να συμψηφίσει τις καταβολές της πρώτης προσφεύγουσας προς την Επιτροπή κατά το χρονικό διάστημα από τις 29 Ιουνίου 2011 έως τις 16 Ιουνίου 2015, ύψους 16 400 000 ευρώ πλέον αντισταθμιστικών τόκων συνολικού ύψους 1 420 610 ευρώ, ήτοι συνολικό ποσό ύψους 17 820 610 ευρώ, με το καταβλητέο από 15 Ιουλίου 2015 χρηματικό πρόστιμο που αυτοτελώς επιδίκασε το Γενικό Δικαστήριο στην υπόθεση Westfälische Drahtindustrie κ.λπ. κατά Επιτροπής (T-393/10, ΕΥ:Τ:2015:515) και ότι συνεπώς το ως άνω πρόστιμο εξοφλήθηκε πλήρως διά καταβολής στις 17 Οκτωβρίου 2019 ποσού ύψους 18 149 636,24 ευρώ· και
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να καταβάλει στην πρώτη προσφεύγουσα ποσό ύψους 1 633 085,17 ευρώ, πλέον αντισταθμιστικών τόκων που αρχίζουν να τρέχουν από τις 17 Οκτωβρίου 2019 καθώς και τόκων υπερημερίας με το μέσο επιτόκιο που εφάρμοζε η ΕΚΤ κατά το κρίσιμο χρονικό διάστημα στις κύριες πράξεις αναχρηματοδότησεως προσαυξημένο κατά 3,5 ποσοστιαίες μονάδες, που υπολογίζονται από 17 Οκτωβρίου 2019 μέχρι της ολοσχερούς εξοφλήσεως του οφειλόμενου ποσού·
- επικουρικώς, να υποχρεώσει την Ευρωπαϊκή Ένωση, εκπροσωπούμενη από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, να καταβάλει στην πρώτη, στη δεύτερη και στην τρίτη προσφεύγουσα αποζημίωση ύψους 12 236 931,69 ευρώ, συμψηφίζοντάς την με την αξίωση ύψους 12 236 931,36 ευρώ την οποία η Επιτροπή προέβαλε, με έγγραφο της 2ας Μαρτίου 2020, έναντι της πρώτης προσφεύγουσας, και να επιστρέψει στην πρώτη προσφεύγουσα το αχρεωστήτως καταβληθέν ποσό ύψους 1 633 085,17 ευρώ πλέον αντισταθμιστικών τόκων που αρχίζουν να τρέχουν από 17 Οκτωβρίου 2019 καθώς και τόκων υπερημερίας με το μέσο επιτόκιο που εφάρμοζε η ΕΚΤ κατά το κρίσιμο χρονικό διάστημα στις κύριες πράξεις αναχρηματοδότησεως προσαυξημένο κατά 3,5 ποσοστιαίες μονάδες, που υπολογίζονται από 17 Οκτωβρίου 2019 μέχρι της ολοσχερούς εξοφλήσεως του οφειλόμενου ποσού·

— σε κάθε περίπτωση, να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής, οι προσφεύγουσες προβάλλουν πέντε λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλουν παράβαση του άρθρου 266, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ λόγω (συνεχιζόμενης) ανεπαρκούς εξαλείψεως των συνεπειών του άκυρου χρηματικού προστίμου, δεδομένου του ακυρωτικού αποτελέσματος της δικαστικής απόφασεως, καθόσον αγνοήθηκε η έκταση της κηρυχθείσας από το Γενικό Δικαστήριο ακυρότητας του (αναδρομικώς εξαλειφθέντος) άκυρου προστίμου. Το Γενικό Δικαστήριο δεν διατήρησε ούτε επιβεβαίωσε το άκυρο πρόστιμο, αλλά υποχρέωσε τις προσφεύγουσες σε καταβολή του νέου και αυτοτελούς προστίμου που το ίδιο επέβαλε.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλουν παράβαση του άρθρου 266, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και των άρθρων 99, παράγραφος 4, και 98, παράγραφος 4, πρώτο εδάφιο, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) 2018/1046 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (⁽¹⁾) λόγω μη νόμιμης αποδοχής τόκων υπερημερίας από τις 4 Ιανουαρίου 2011, δεδομένου ότι η Επιτροπή παρέβη την υποχρέωσή της καθόσον παρέλειψε να συμψηφίσει υπέρ των προσφευγουσών τις καταβολές στις οποίες προέβη η πρώτη προσφεύγουσα, μέχρι της δημοσιεύσεως της αποφάσεως της 15ης Ιουλίου 2015, πλέον αντισταθμιστικών τόκων, και τις οποίες η Επιτροπή αποδέχθηκε χωρίς νόμιμη βάση (δεδομένου ότι αυτή είχε *ex tunc* εκλείψει), με το νέο πρόστιμο που επέβαλε το Γενικό Δικαστήριο με ισχύ από 15 Ιουλίου 2015.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλουν παράβαση της αρχής *ne bis in idem* λόγω της (εν τοις πράγματι) αυξήσεως του δικαστικώς επιβληθέντος προστίμου, δεδομένου ότι η Επιτροπή ζητεί από τις προσφεύγουσες χωρίς καμία νομική βάση να καταβάλουν τόκους υπερημερίας αναδρομικώς από τις 4 Ιανουαρίου 2011.
4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλουν παράβαση του άρθρου 266, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και του άρθρου 99, παράγραφος 4, στοιχείο β', του κανονισμού 2018/1046 λόγω εσφαλμένου καθορισμού του μέγιστου επιτρεπτού ύψους των υπολογιζόμενων από τις 15 Οκτωβρίου 2015 τόκων υπερημερίας.
5. Με τον πέμπτο λόγο προβάλλουν παράβαση του άρθρου 266, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ λόγω παραβιάσεως των αρχών της χρηστής διοικήσεως και των κανόνων της ορθής διοικητικής διαχειρίσεως, δεδομένου ότι η Επιτροπή αξιώνει από τις προσφεύγουσες χωρίς νόμιμη βάση την καταβολή υπερβαίνοντος το δικαστικώς επιβληθέν πρόστιμο (πλέον τόκων υπερημερίας) (πρόσθετου) ποσού.

(¹) Κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) 2018/1046 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Ιουλίου 2018, σχετικά με τους δημοσιονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στον γενικό προϋπολογισμό της Ένωσης, την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΕ) αριθ. 1296/2013, (ΕΕ) αριθ. 1301/2013, (ΕΕ) αριθ. 1303/2013, (ΕΕ) αριθ. 1304/2013, (ΕΕ) αριθ. 1309/2013, (ΕΕ) αριθ. 1316/2013, (ΕΕ) αριθ. 223/2014, (ΕΕ) αριθ. 283/2014 και της απόφασης αριθ. 541/2014/ΕΕ και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 966/2012 (ΕΕ 2018, L 193, σ. 1).

Προσφυγή της 11ης Μαΐου 2020 — Crevier κατά EUIPO (Air deodorizing apparatus)

(Υπόθεση T-276/20)

(2020/C 247/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Jeffrey Scott Crevier (Fort Lauderdale, Φλόριντα, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωπος: M. Kime, Barrister)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα: Υπ' αριθ. 5 652 872 αίτηση καταχωρίσεως

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τρίτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 2ας Μαρτίου 2020 στην υπόθεση R 2396/2019-3